

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 812 Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Δευτέρα 8 Φεβρουαρίου 1932

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΠΕΙΝΗΣ

Αι εφημερίδες της Θεσσαλονίκης και της λοιπής Μακεδονίας, της Θεσσαλίας και των Ἀθηνῶν, ἀκολουθοῦν καὶ αἱ ἡπειρωτικαί, κυρίως τῶν Ἰωαννίνων, διαφηρίζουν, ὑπὲρ τὸ δέον, τὰς λεγομένας πορείας πείνης ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θεσσαλίᾳ, ἔνεκα τοῦ ὅτι οὐκ αἱ πορεῖσαι αὗται ἐν θαρσύνονται, γίνονται συχνότεραι καὶ πορσιάνουν τὴν ἀπὸ ἀπόψεως φτώχειας κατάστασιν πολλαπλασιάζουσιν χειροτέραν τῆς πραγματικῆς, εὐρίσκοντα δὲ καὶ ἀλλοχού μισηταί της πρῶτοφανοῦς ταύτης μεθόδου, ἢ ἡ πρῶτοφανοῦς ἐν Κερδίτῃ, ἐξηπλώθη ἀπὸ τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Ἡ δὲ ὁ Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, κατ' ἃ μᾶς ἀνήγγειλεν ὁ Τηλέγραφος, ἀποκαλύπτει, ἐπὶ τῇ βάσει ἀδιαψεύστων στοιχείων, ὅτι αὐτὰς τὰς πορείας πείνης διωγνάνωσαν καὶ διοργανοῦν δύο ἀνταρταστικὰ Κόμματα, τὸ Ἀγροτικὸν Κόμμα, τὸ ὁποῖον, κατ' οὐσίαν εἶναι κόμμα ἀριστοτελεῶν καὶ ἡ ἀριστεύουσα ἐλημερικὴ ἑνωσις τοῦ Παπαναστασίου ἐὰν δὲ τὰ δύο ταῦτα συνεργαζόμενα, ἐναντίον τῆς Τάξεως Κόμματα, ἀποκτήσουν ἐδαφὸς καλλιέργειας καὶ ἐν ἡπειρῷ, ἀσφαλὲς δὲ ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα τὰ καλὰ τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Μακεδονίας, ὅπου ἡ Χωροφυλακὴ, τὸ μαρτυρικὸν τοῦτο Σῶμα κρατεῖ τὴν τὴν Τάξιν μετὰ τὰ δόντια.

Μία δημοτικὴ ἑλληνικὴ παροιμία λέγει ἐμμέτρως:

«Ὅ, τι ἀκούς στήν γειτονειά σου Πάντεχ' εὐ καὶ στήν γωνιά σου»

Καὶ ἀληθῶς, πρὸ δέκα ἡμερῶν καμνία δεκαεὶα ἐργατικοί, μεταβάλλοντας εἰς τὸ λαϊκὸν οἰονομαγεῖον τοῦ Πάνου Γκουγιάννου, κείμενον ὁμοίαν τῆς πολυσυχνάστου ὁδοῦ Ἀβέρωφ, πλησίον τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον μαγαζεῖον μαγαζεύονται θαυμασά φαγητὰ καὶ θαυμασιώτερος παταίς, διότι ὁ Πάνου Γκουγιάννος εἶναι ὁ ἀρχαῖος τῶν οἰονομαγεῶν τῆς πόλεως μὲν, καὶ εἰς τὸ καλὸν βελτιστινὸν καὶ, τοῦ ὑπάρχει στήν ἡπειρῶ, διότι πάλιν ὁ Πάνου Γκουγιάννος εἶναι βελτιστινὸς (καὶ ὅχι Κληματαῖος) καὶ ἀφοῦ οἱ ἐν λόγῳ ἐργατικοί, ἀγνωστον ἂν ἦσαν πρὸς ἀγματοῦ ἀνεργοὶ ἢ ἀποροὶ, ἐφαγαν καὶ ἐπῆσαν, κατὰ κόρον, σηκώθηκαν καὶ ἐφυγαν, χωρὶς νὰ πληρώσουν, παραπέμπαντες τὸν οἰονομαγεῖον Πάνου Γκουγιάννου νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὸν δημόσιον Τομέαν.

Διούτερον μοῖσμα ἀναρχίας στήν πόλιν μας ὑπῆλθε ἡ περὶ τὸ δειλὸν

νὸν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀποστολὴ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν, ἐκ μέλους ὁμοδοσλεγομένων ἀνέργων καὶ ἀπόρων, ἢ ἐπαγγελλομένων τὰ τοιαῦτα, μετὰ ἀπαιτήσεις νὰ τοὺς δώσῃ ψαμί καὶ ἐργασίαν, καὶ ὁ Γεν. Διοικητὴς τοὺς παρέπεμψε εἰς τὸν Δήμαρχον. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀναχωρήσασα δυσχερὴς στημένη ἀπὸ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ἀπέστρεψε μετ' ὀλίγον, ἐπὶ κεφαλῇς πενήτην περὶ πόντον, κατὰ τὸ πλεῖστον μερικῶν, νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τοῦ ὅρκου τῆς εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν, ὅστις, ἀντιληφθεὶς τὴν ἐπιδρομὴν, διέταξε, κατ' ὅρον, τὸ κλεισιμὸν τῆς θύρας. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ταλειώσῃ τὸ κίνημα τοῦτο μέχρις αὐτοῦ, τὴν δὲ ἐπαύριον, κατόπιν σχετικῶν ἀνακρίσεων, συνελήφθησαν, καὶ προσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Νόμου 5060, οἱ ἀκόλουθοι:

- 1) Μιχ. Τσαντῆς, δικηγόρος, ὁ ὁποῖος μᾶλλον ὥς δικηγόρος ἠκολούθησε τοὺς κατηγερομένους, παρὰ ὥς ὁμοῦ δέσπης καὶ διαδός τῶν ἀναρπτικῶν στοιχείων, διότι εἶναι καλός, σεμνὸς καὶ ἐκ καλλίστης οἰκογενείας.
- 2) Μ. Κούλιας, ὑποδηματοποιός
- 3) Ἀθαν. Γκέσιος
- 4) Ἀναστ. Χαρίσης
- 5) Θεοφάνης Κοντογιάννης ὑποδηματοποιός
- 6) Γεώργ. Μπαρπανίκας
- 7) Βασ. Πηγαδάς, ἀρτεργάτης
- 8) Ἀνδρ. Κουδουνᾶς, ἐργάτης
- 9) Θερ. Γιαννόπουλος
- 10) Βασίλ. Γάτσιος, αὐτοκίνητοδηγός
- 11) Ἰωάν. Β. Δήμος βοηθός
- 12) Χρήστ. Δάρμπρος, ἐλαιωχρῶματινός
- 13) Ἡλίας Φαραφῶνης, γύφτος, οἰδηρογύφτος, ὁ ὁποῖος μετὰ πρόχειρον ἀνάκρισιν ἀφαιρήσαν μὲν ἐλευθεροί, ἀλλὰ παρεπέμφθησαν εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν.

Τὸ κακὸν τῆς ἀναρχίας ἀρχισε, λοιποῦν, καὶ ἐνταῦθα, καὶ ἐξαργατίζεται ἐκ τῶν ἀρροδίων Ἀρχῶν νὰ σταματήσῃ ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ.

Ἰδωμεν

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Ὁ ἐκφωνηθεὶς Λόγος ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Δημ. Οἰκονομοπούλου κατὰ τὸν ἐτήσιον Πανηγυρισμὸν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Σερνὴν ὁμήγουρις,

Εἰς τὸ σεμνὸν τῆς Ἐκκλησίας βῆμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου πολλοὶ πολλὰ βαθυστάχαστοι, μεγαλόστομοι καὶ ἡδυσπεῖς, ῥήτορες ἐτόνισαν ἐμμελῶς καλλινίκους ῥῆδαι καὶ ὠρθότομον δεξιότητος τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας, πορβέλομαι νῦν, διὰ τῶν ὀλίγων ἀνθέων τοῦ πενιχροῦ πνευματικοῦ κήπου μου, πλέξω τὸν στέφανον τῶν φανέντων τῆς Ἐκκλησίας Ἱεραρχῶν καὶ Μεγάλων τῆς Οἰκουμένης Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Οἱ τρεῖς οὗτοι πολυχρόνιοι ποταμοὶ τῆς Σοφίας, ὁμηθέντες ἐκ τῆς Ἀσίας, ἐνθα ἐξήνθησε τὸ ἱστοριογενὲς πρῶτον καὶ ἀπαράμιλλον ἀνθος τῆς ἑλληνικῆς Ποιήσεως, τὸ θαῦμα τοῦτο τῶν αἰώνων, ἐνθα ἐβλάστον καὶ ἐξεκάρπησαν αἱ πρῶται τοῦ καταλογαδὴν λόγου ἐμμονοσάι συγγράμματα, ἐνθα ἠκούσθησαν οἱ ἐμβρυοδασταῖοι φθόγγοι τῆς τῶν Ἑλλήνων σεμνοφύρου σοφίας, ἐνθα τὸ φῶς τοῦ Ἐθαγγελίου ἠγήθη, ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Σιών, ὅς τις ὀφθαλμοφανέστατος δοτὴρ τηλαυγῆς ἀποστάλλων καὶ διαχέων παντοῦ τὰς σπυρίδας καὶ μύρον εὐωδίας πνεύματος ζωηφόρους ἀκτίνας καὶ ἐνθα ἐξέλομψαν αἱ μυστικαὶ λυχνίαι τῶν ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Ἀποκαλύψεως, κοτεκάλισαν διὰ τοῦ οὐρανοῦ τῆς Οἰκουμένης σύμπασαν, ἀνεζωπύρωσαν τὸν Χριστιανισμὸν καὶ κατηγάλασαν τὸ στεῖνον τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὡς πολὺφωτοι ἡστέρες, फैλας καὶ ἀνθρωπίνης σφίγας κοσμοῦμενοι.

Οἱ λαμπροὶ οὗτοι καὶ οὐρανοφανεῖς τῆς Ἐκκλησίας Ἀπόστολοι καὶ ταυσοῦντες τὴν δύναμιν τοῦ ἑλληνικοῦ Πνεύματος καὶ τὴν κοσμοϊστορικὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν καὶ σημασίαν, ἀνογνωρίζοντες οὗτοι τὰ συγγράμματα τῶν Ἑθνικῶν Ἑλλήνων, ὡς διεξελθόντα ἀρετῆς ἐπαινον, εἰναι ὁλόντα μνημεῖα τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ καὶ πιστεύοντες οὗτοι αἱ τὴν Πίστιν συγκρατοῦσι ἀλήθειαι, μόνον, διὰ τῆς ἑλληνικῆς ἰδέσεως ἡδύαντο ἀρετῆς νὰ διατυπωθῶσι καὶ διὰ τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας ὁρθῶς ἠδύαντο νὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ νὰ κρατηθῶσι, ὅφ' οὗ ἐπεράτουν τὰς σπουδὰς τῶν ἐν ταῖς φιλοσοφίαις Σχολαῖς τῆς Καππαδοκίας, τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Βυζαντίου ἐνθα ἠδύαντο σοφιστῶν καὶ φιλοσόφων τοῖς τελειοτάτοις, ὡς πρὶν ἢ αἱ Σχολαῖς τῶν Ἀθηνῶν καταπέσσωσι, πρὶν ἢ ἡ Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος κλείσῃ τὰς πόδας, ἐρχονται εἰς τὸ δαιμόνιον πνεῦμα τὴν ἡνδοξὴν τῶν Ἱεραρχῶν

τῶν πόλιν, ἐν ἣ σχολάζουσι τοῖς μαθήμασι τῆς ῥητορικῆς, τῆς φιλοσοφίας, τῆς ποιήσεως, τῶν μαθηματικῶν.

Ἀκροῶνται τῶν νεοπλατωνικῶν φιλοσόφων, οὐχὶ ὅπως οἱ τότε σοφιστομανεῖς ἐν Ἀθήναις νέοι, ἀλλ' ὡς σεμνοὶ τῆς σοφίας ζηλωταί. Παρ' αὐτοὺς ὁ Νόσσης Γρηγόριος, ὁ Πτολεμαῖδος Συνέσιος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς Κύριλλος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς Διδάσκαλος δὲν παραμελοῦσι τὴν λατρείαν τῶν Σειρῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Πνεύματος μετὰ τοῦ αὐτοῦ θεραπεύοντες αὐτὰς ἐνδουσιασμοῦ καὶ ζήλου. Σχολάζουσιν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐν ταῖς φιλοσοφίαις καὶ Σχολαῖς καὶ ἀκορῶσιν μετὰ τῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Πνεύματος ποιητῶν, φιλοσόφων καὶ ῥητορῶν.

«Ὁ δὲ ἀλλοτρίαι εἰς τοῦ Πλάτωνος δόγματα τοῦ Χριστοῦ», λέγει ὁ φιλόσοφος καὶ μάρτυς τοῦ Χριστιανισμοῦ Ἰουστίνος, ὁ ἀποκαλῶν τὸν Ἡράκλειτον καὶ τὸν Σωκράτη χριστιανούς πρὸ τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τοῦτον νοῦν περινοήσαντα τὸν Θεόν, ἀποκαλεῖ τὸν Πλάτωνα ὁ μύστης τῶν ἑλληνικῶν φιλοσοφημάτων Ἀδηνάγορας, «ὁδὸν θεῶν, προπαίδειαν εἰς Χριστόν, φραγμὸν καὶ θύραν εἰς τὸν ἀνεκτίκτον ἀνεκτίκτον φιλοσοφίαν ὁ ἱερότατος Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς.

Παραλαμβάνουσι καὶ συναπαντῶντες οὗτοι ἡστέρες ἐκ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἐπιστημονικῶς καὶ διατυπώσωσι τὰ τοῦ Θεοῦ Ἐθαγγελίου ῥήματα πρὸς ἰδρυοὺν χριστιανικῆς Ἀκαδημίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἣ συνεδιδάσκοντο ὑπὸ τῶν σοφωτέρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διδασκάλων ἡγετῶν καὶ ὁδωδὸν σοφίας.

Διατελέσαντες δὲ οἱ μεγάλοι οὗτοι Ἱεράρχαι ἐπὶ μακρὸν ἀρρόμενοι πᾶσι τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν καὶ τέχνην ὑπὸ τοῦ μᾶλλον περιβλεπόμενου τότε σοφιστῶν Διδασκάλων καὶ Θεολόγων καὶ Ἱερέων καὶ Προσφύγων καὶ λαβόντες ὡς συνεπίκουρον πᾶσαν περὶ τοῦ λόγου θειότητά τῆς ἑλληνικῆς ῥητορικῆς, ὅπως ἐβλάστον κατὰ τὴν ἐθελωσίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην ἀπαγίας τοῦ ἐκείνου ἐκείνου ἐθνικοῦ σοφιστῆς, Πλωτίνου καὶ Ἰαμβλίου καὶ Προκλου καὶ Ἰουλιανόν, δεικνύοντες οὗτοι τὰ χριστιανικὰ ἱδρύματα εἶναι ὑπὲρ φύσιν καὶ οὐδὲν ἔχουσι τὸ παράλογον ἢ μυθώδες.

Ἀνεκτάστον καὶ ὁ ἱσχυρὸς ἀρχηγὸς διέλκων τὰ ἐπιγεγενημένα τῶν ὁδοποιῶν τοῦτο τοῦ Παλαιῦ Κόσμου, οἱ ὁποῖοι, ἐξ ὑπερμέτρων καὶ τυφλοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαίτητα, οὐ μόνον ἐδάμασαν τὴν ἀρχαίαν φιλολογίαν, φιλοσοφίαν καὶ τέχνην, ὡς ἡτο δίκαιον, ἀλλὰ καὶ ἡ

Ἰαδὲντιναι ἀδδμερὸν